

Tervenemised Piiblis

Joel Luhamets – EELK Tartu Pauluse koguduse õpetaja

Piibli lehekülgedel leidub lõputu hulk lugusid imelistest tervenemistest. Ometi ei räägi Piibel arstikunstist, vaid Jumala päästvast armust. Piibli autorite hulgas on küll arst Luukas, kuid ta huvi ei kõida ravimeetodid – tema kirjutatud on Uues Testamendis Luuka evangeelium ja Apostlite teod.

Imelised paranemised Piibli lehekülgedel on seotud halastuse osutamisega teatud olukordades ja Jumala vägevuse ilmutamisega. Need andsid märku, et Jumal valitseb kogu loodu üle. Tema, kes on kõige looja, on ka kõige ülevalpidaja. Tal on meelevald vaimsete jõudude ja ka materia üle. Kui Eelija oli Sarepta linnas lesknaise poja elule äratanud, ütles naine: „Nüüd ma tean, et sa oled jumalamees ja et Issanda sõna sinu suus on tõde!“ (1 Kn 17,8-24).

Tervenemised Piiblis on sageli täis üllatusi. Mõne tervenemise puhul öeldakse tervenenule, et sinu usk on sind aidanud. Osal juhtudel toimus tervenemine kellegi teise, kõrvalseisja palve ja usu läbi. Vahel sündis imelisi tervenemisi ka sellistes olukordades, kus seda ei ootaks. Nii paranes pidalitövest Süüria kuninga väepealik Naaman, kes oli käinud rüüsteretkel Iisraeli maal ja sealt lapsi röövitud. Peamine sõnum oli selles, et imelised tervenemised ei olnud inimeste kontrolli all, vaid nende taga oli armuline ja vägev Jumal.

Imetead Piiblis ei toonud kaasa alati ainult rõõmu, kaasned võisid uued probleemid. Kui Jeesus toitis kahe leiva ja viie kalaga 5000 meest, siis paljud hakkasid teda taga otsima ainult selle pärast, et leiba saada. See, et Jeesus on eluleib, mis taevast

Jeesus teeb haigeid terveks.

G. Doré gravüür

alla tuleb ja annab maailmale mõtte, jäi märkamata. Mitme inimese parandamise järel keelas Jeesus neid sellest teistele rääkimast. Kui nad seda siiski tegid, siis ei saanud Jeesus selles piirkonnas oma tööd jätkata ja pidi siirduma mõnda teise kohta (nt Mk 1,44-45).

Piibel ei pea haigusi inimese peamiseks probleemiks. Haigused on teatud sügavama rikutuse tagajärg. Just toda sügavat rikutust, Piibli keeles pattu, tuli Jeesus kõrvaldada. Eks meditsiin teab ka seda, et valu vaigistamine on ainult väike osa ravist. Vaja on jõuda haiguse kolde ja põhjuseni. Seal sündiv paranemine toob tervise.

Evangelist Markus räägib sellest, kuidas Jeesuse juurde toodi kurt, kellel oli kidakeel, ja paluti, et Jeesus ta tervendaks. Enne kui Jeesus seda tegi, öeldi, et ta millegipärast ohkas sügavalt (Mk 7,31-37). Jeesusel oli

mingi mure. Parandamine oli küll tema võimuses, kuid mure oli selle pärast, mida inimene rääkima hakkab, kui ta keel terveks saab. Nii see on, et meie suuremad probleemid ei ole seotud alati mitte haigustega, vaid algavad tervisega. Minu viimases jutuajamises Juhan Viidinguga mainis ta, et ilmselt on sõjaaja invaliidid palju paremas olukorras võrreldes rahuaja invaliididega.

Piibel teab, et haigused on inimese rikutuse, see on patu, tagajärg. Sellega on siin rikutuse maailmas ka haigustel ja kannatustel oma koht. Kannatused on sageli paremini talutavad kui heaolu. Heaolus kaotab inimene hoopis lihtsamalt inimväärikuse ja elu mõtte. Eelmise sajandi piiskop Wilhelm Stählin, tsiteerides Jesaja 53. peatükki kannatavast Jumala sulasest, nimetab kannatust hinge tööks, mis maailma terviklikkuse jaoks on olulisem kui kõik see, mida sotsiaalses või majanduslikus mõttes hinnatakse tööna. Rikutuse maailmas püsib inimlikkuse nägu tihti vaid tänu kannatustele.

Haigused ja kannatused annavad meile märku meie kaduvusest. Kui me ei taju elu kiiret kadumist, ei oska me hinnata ka elu sisu ja iga kordumatu hetke väärtust.

Siiski oleme kutsutud Jumala kaastöolisteks, hoidma ja harima elu, mis meile on antud. John Wyatt, Londoni Ülikooli eetika- ja perinatoloogiaprofessor, võrdleb arste kunstiteose restauraatoritega, kes Jumala algse olemuse inimese elus püüavad taastada, seda niipalju, kui inimeste võimalused lubavad.

Piibel juhatab meie elus märksa suuremale probleemile, kui on haigused.